

Február 02.

(M1-ben elhangzott elmélkedés)

Tisztelt Nézők!

Gyertyaszentelő Boldogaszony ünnepén, február 2-án arra emlékezünk, hogy Mária Jézus születése után negyven nappal később bemutatta gyermekét a jeruzsálemi templomban. Az előírt áldozat fölajánlásakor jelenlévő agg Simeon Jézust a nemzetek megvilágosítására szolgáló világosságnak nevezte. Innen ered a gyertyaszentelés szokása. Ugyanis a keresztény ember szerint a gyertya a Világ Világosságának, Jézusnak a jelképe.

A szentelt gyertya, egyike a legrégebbi szentélményeknek.

A haldokló kezébe szentelt gyertyát adtak, „hogyan annak fénye segítse az örök világosság honába.”

A vallásos néphit szerint vihar, égzengés, villámlás és jégeső alkalmával is szentelt gyertyát kell gyújtani.

Gyertyaszentelő napjához időjárásjósló hiedelmek is kapcsolódnak. A legismertebb szerint, ha ezen a napon kisüt a nap, és a medve meglátja az árnyékát, akkor visszamegy, és még negyven napig tart a hideg. Ha nem látja meg árnyékát, akkor pedig nem megy vissza barlangjába, mert hamarosan itt lesz a tavasz.

Ezen a nap emlékezünk az egyház az Istennek szentelt életekre, a szerzetesekre, akik égő gyertyával a kezükben újítyják meg fogadalmukat.

Jelenlétük e világban nélkülözhetetlen!

A szeretetesség, sokféle szolgálattal járult hozzá az egyház és általa egy-egy nemzet lelki és szellemi kultúrájának felépítéséhez. Igehirdetéssel, tanítással, betegápolással, a szegények és magányosok támogatásával.

Hogy Istennek szentelt áldozatos életükkel, sokféle tevékenységükkel szolgálhassák társadalmunk megújulását, s nemzetünk boldogabb jövőjét, sokféleképpen segítsük őket népünk javára kifejtett áldásos tevékenységükben.

Amen.

F. F.

Az elmélkedés megtekinthető honlapunk Galéria menüpontja alatt és az MTV honlapján.